

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τα Χριστούγεννα είναι η ημέρα που η Εκκλησία μας εορτάζει την κατά σάρκα γέννηση του Υιού του Θεού εκ της Υπεραγίας Θεοτόκου στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Από τότε δε αρχίζει η χριστιανική μας Εκκλησία και ιστορία. Αυτή η φανέρωση του Θεού εν σαρκί, αυτή η γέννηση του Θεού ως ανθρώπου, είναι το μεγαλύτερο γεγονός όλων των εποχών και όλων των αιώνων. Και τα Χριστούγεννα, σαν εορτή της γεννήσεως του Θεού ως ανθρώπου, ως Θεανθρώπου, είναι η αρχή όλων των εκκλησιαστικών εορτών των Χριστιανών, γιατί είναι αρχή όλων των εκκλησιαστικών γεγονότων της χριστιανοσύνης. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος δίκαια ονόμασε τα Χριστούγεννα «Μητρόπολιν πασών των εορτών» .

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ των εκκλησιαστικών εορτών και των γεγονότων που η Εκκλησία εορτάζει στις ιερές ακολουθίες της. Διότι ένα σωτηριώδες και Θεόσδοτο γεγονός που κατά τη θεία οικονομία της σωτηρίας του κόσμου και του ανθρώπου συνέβη σε μια δεδομένη ιστορική στιγμή, συνέβη με τέτοιο τρόπο και με τέτοιο σκοπό ώστε να μείνει μετά για πάντα. Δηλαδή συνέβη κατά τέτοιο τρόπο για να γίνει λειτουργικό, που σημαίνει ανθρωποσωτήριο, συνεχώς παρατεινόμενο μέσω όλης της ιστορίας της Εκκλησίας επί γης, μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία και σ' όλη την αιωνιότητα. Και αυτή η λειτουργική για τον άνθρωπο σωτήριος μεταφορά και προέκταση των θείων γεγονότων μέσω της ζωής μας σ' αυτή τη γη είναι πράγματι η ζωή της Εκκλησίας και το εορτολόγιο της Εκκλησίας - είναι η Λειτουργία της. Λειτουργία του Ζώντος Θεού που μας ζωοποιεί και μας σώζει.

Το μέγα μυστήριο της πίστεως και της ευσεβείας μας, έγκειται στο ότι ο Αιώνιος και Άναρχος και Απρόσιτος και Ακατάληπτος, αλλά Φιλάνθρωπος Θεός, κατέβηκε στον κόσμο μας και έλαβε «σάρκα» και έγινε άνθρωπος, γεννήθηκε ως άνθρωπος με ψυχή και σώμα και νου και θέληση και ζωή ανθρωπίνη.

Μ' αυτό το μεγάλο θαύμα, μ' αυτό το μεγάλο και ασύλληπτο μυστήριο, δεν μπορεί να συγκριθεί ούτε και αυτή η ίδια η δημιουργία του κόσμου από το Θεό εκ του μηδενός. Διότι ενώ μέχρι τότε ο Θεός δημιουργεί εκ του μηδενός, δηλαδή δημιουργεί ανύπαρκτα μέχρι τότε όντα και κτίσματα, τώρα Αυτός ο ίδιος γίνεται κτίσμα, γίνεται «δημιούργημα», γίνεται «άνθρωπος». Ο αει Ων, ο Άναρχος και Άκτιστος, τώρα ο Ίδιος γίνεται κτίσμα: «Ο Ων γίνεται, ο Άναρχος άρχεται, ο δημιουργός και ο Κτίστης γίνεται δημιούργημα και κτίσμα, ο Αόρατος οράται και ψηλαφείται, ο Ασώματος λαμβάνει σώμα» (στιχηρά των Χριστουγέννων).

Το θείο μυστήριο, το κεκρυμμένο από αιώνες, το άγνωστο ακόμα και στους αγγέλους και τους αρχαγγέλους, αποκαλύπτεται τώρα στην εκ της Παρθένου Γέννηση του Χριστού στη Βηθλεέμ: Θεός σαρκωμένος με ασύγχυτη ένωση της θείας και ανθρωπίνης φύσεως στο ένα και μοναδικό Πρόσωπο του Λόγου. Και τι προήλθε απ' αυτό: Ο Θεός κατέβηκε μέχρι τον άνθρωπο, ώστε ο άνθρωπος να υψωθεί μέχρι το Θεό. Ο Θεός μετέχει

της δικής μας ανθρώπινης φύσεως, για να μετάσχει ο άνθρωπος της θείας. Ο Θεός έγινε Υιός του ανθρώπου, για να γίνει ο άνθρωπος Υιός του Θεού.

Ο Κύριος και Σωτήρ Ιησούς Χριστός, δεν ήλθε για να μας «διδάξει» απλώς τη ζωή απλώς να διορθώσει τη ζωή σ' αυτό το κόσμο, αλλά για να γίνει ο Ίδιος η ζωή μας, ζωή αληθινά ανθρώπινη, αλλά με προσωπική ένωση και κοινωνία με το Θεό και ως εκ τούτου ζωή θεία, θεανθρώπινη.

Και αυτή η νέα θεανθρώπινη ζωή του Χριστού εν ημίν, ζωή μέσα στη Χάρη και τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος, ζωή μέσα στο σώμα του Χριστού σε κοινωνία με όλους τους Αγίους, είναι η πραγματική ζωή των Χριστιανών στην Ορθόδοξη Εκκλησία, μέσα στην οποία κατοικεί και δια μέσου της οποίας εκχέεται το μεγάλο μυστήριο της πίστεως μας: Θεός φανερώθει εν σαρκί, για την σωτηρία και ζωοποίηση και θέωσή μας. Και αυτή η καινή ζωή εγεννήθη ημίν τα Χριστούγεννα και μας δίδεται μέσω των Χριστουγέννων και από τα Χριστούγεννα, διότι τα Χριστούγεννα Χριστός εγεννήθη, η ζωή μας και ο Θεός μας.

π. Αθανάσιος Γιέβτιτς

Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Ερζεγοβίνη

Πηγή: Μηνιαίο Περιοδικό "Ο ΤΗΡΩΝ" μηνός Δεκέμβριος, έτος 2008